

WWW...a.si

novo jutro - nov izziv
13. ZLET ZTS - POMURJE 2009

ZLETNA PRILOGA

Uvodnik

Foto: SINI

Novo jutro - nov izziv

Kar dolgo je trajalo, da smo slovenski taborniki zopet dobili priložnost, da se zberemo vsi na kupo. Po dolgih sedmih letih smo se namreč lahko spet udeležili zleta slovenskih tabornikov. Trinajsti zlet, ki je potekal pod geslom Novo jutro - nov izziv, je tokrat gostila Zveza tabornikov Pomurja.

Okoli 600 gozdoznic in gozdoznicov, popotnic in popotnikov, članov osebja in vodstva iz cele Slovenije, se je v soboto, 1. avgusta, nagnetlo na športnem letališču pri Rakičanu v bližini Murske Sobotice. Razporejeni v štiri naselja, Čigre, Čaplje, Vodomci in Štrki smo že takoj ob prihodu zavihali rokave in si uredili svoja bivališča, postavili kuhinje in začeli spoznavati tabornike iz naše države, iz Romunije, Norveške in Francije.

V skladu z geslom letošnjega zleta smo se že drugi dan podali novim dogodivščinam naproti. Otovorjeni s težkimi nahrbtniki smo v treh skupinah premagovali dolge kilometre proti Lendavi, Ljutomeru in Goričkem. Pot so nam popostrile različne naloge, ki smo jih morali opravljati, zagotovo pa je bila ena izmed zanimivejših pomoč domačinom pri različnih opravilih.

Prihod s hajka je minil v sušenju od dežja premočenih oblačil in v pričakovanju novih izzivov. Naslednji zletni dnevi so bili namreč namenjeni takim in drugačnim delavnicam: izobraževalnim, športnim, ustvarjalnim, kulturnim, zabavnim. Kar preveč jih je bilo, da bi vse naštevali. Vendar smo se pri vsaki neizmerno zabavali, poleg tega pa od njih tudi veliko koristnega odnesli. Kljub temu da smo bili, kot se za mlade spodobi, aktivni od jutra do večera, nam je, ko je padel mrak, še vedno ostalo dovolj moči za večinoma glasbeno obarvane večerne aktivnosti, za katere so skrbeli animatorji. Ob vseh teh dejavnostih je bilo vedno predvsem veliko smeha in veselja.

In žal je spet morala držati trditev, da je vsega lepega enkrat konec, in tako je h koncu prišel tudi naš zlet. Vendar se okrepljeni z novimi prijatelji, nepozabnimi dogodivščinami in najlepšimi spomini že veselimo naših naslednjih skupnih srečanj. Tokrat upamo, da prej kot čez sedem let.

Mateja

Kazalo

- 23 Zlet v številkah
- 23 Osnovni podatki o zletu
- 24 Pravljičica o mavričnih ljudeh
- 25 Obiski
- 25 Intervju z Varuhinjo človekovih pravic
- 26 Družabno življenje osebja
- 27 Večerni programi
- 28-29 Face zleta
- 30-31 Delavnice
- 32 Himna zleta
- 33-36 Članki iz Letališkega Hajzla

Kolofon

Urednik zletne priloge: Aljaž Peček (aljaz.pecek@t-2.net), novinarji in sodelavci: Ana Britovšek (ana.britovsek@gmail.com), Aljaž Gaberšek (aljobaljo@gmail.com), Maruša Meden (marusa.meden@gmail.com), Mateja Melink (melink.mateja@gmail.com), Irena Rojko (irena.rbs@gmail.com), Tadeja Rome (whatshername.nessya@gmail.com), Tomaž Sinigajda (sinigajda@gmail.com) in Neža Zajc (neza.zajc@gmail.com). Fotografija: Tomaž Sinigajda (sinigajda@gmail.com) in Domen Šverko (dsve2001@yahoo.com).

Naslovnica foto: SINI

Foto: SINI

Zlet v številkah

Na zletu je taborilo 571 tabornikov, od tega 150 GG-jev v naselju Čigre, 147 GG-jev v naselju Čaplje, 184 PP-jev v naselju Vodomci in 90 članov osebja v naselju Štrki. Od tujcev je bilo največ Francozov, in sicer 39, ter 9 Norvežanov in 6 Romunov. Naša povprečna starost je bila natančno 15,95 let.

Med taborniki so še vedno najbolj priljubljena bivališča savice, saj jih je bilo postavljenih kar 123. Med temi zelenimi šotori je bilo še 53 iglujev, 20 čehov, 10 jamboreejev, 7 vesoljcev, 5 ladij, 2 hibrida, eno bivališče pa je bilo označeno za neopredeljeno.

V tako številnem taboru mora biti dobro poskrbljeno tudi za sanitarije: punce so imele za olajšanje na voljo 20 stranišč, fantje pa 19. Med popisom pa je bila tudi v tej kategoriji ena neopredeljena enota. Zobe smo si umivali pri 52 pipah, potna telesa pa hladili pod 16 tuši.

Kot na vsakem taborjenju pa tudi tukaj žal ni šlo brez obiskov pri medicincih: devet taborečih je imelo drisko, osem se jih je urezalo, šest opeklo, pet jih je imelo trebušne bolečine, enega so odpeljali na operacijo slepiča. Število komarjih pikov pa je bilo neskončno.

Tadeja in Mateja

Foto: SINI

Foto: Alijaz Peček

Foto: SINI

Vtisi

Gaja Konič, RSM Nova Gorica - udeleženka

Delavnice so mi všeč, še posebej tiste, kjer se lahko družimo; vodne, igre z žogo, petje, rimšimšim in seveda - spoznavamo fante. Na delavnicah bi bilo bolje, če bi bili skupaj z enim vodom, saj bi se bolje spoznali. Je pa kul, da smo zaposleni, saj nam tako ni dolgčas. Lahko bi bilo dovoljeno, da se hodi kasneje spat - kakšni varnostniki so včasih malo tečni, saj nas podijo spat v šotore. Škoda je, da smo za na hajk dobili tudi pokvarljivo hrano. Kot vod se znamo zabavati, tudi resni znamo biti - res smo si kot druga družina in se imamo super.

Foto: Domen Severka

Večerni programi

Pravljica o mavričnih ljudeh - Zlet 2009

Foto: SiNi

Pravljica o mavričnih ljudeh ... To je idealen opis gostoljubja, ki smo ga bili deležni pri prijaznih ljudeh tukaj na Zletu 2009 v Pomurju. Ne vem, kako je z vami, a kolikor sem slišal ostale, so bili domačini, ki smo jih srečevali na hajku in pri katerih smo spali, enostavno Ljudje z veliko začetnico.

Dih noči, v ogledalu posmeh ... Naše noči so nas zbližale. V dobrem in v slabem, pa čeprav je bil po kakšni ušpičeni kozlariji naslednje jutro najprej slab priokus, ki se je preko dneva razvil v dobro zgodbo in pod pekočim soncem v žgočo razpravo. V večeru naših življenj pa bodo itak ostali »le« fenomenalni spomini! Hvala vodstvu, ker ste nas prenašali. Hvala vodnikom, ker ste soustvarjali noro vzdušje med mulci. Hvala prostovoljnemu osebju, ki se je trudilo za narodov blagor, ki se je drlo, postavljalo, navijalo, prevažalo, kuhalo, nosilo, smejalo in se potilo ob, pred na in še po zletu! Hvala vam, saj

stojite za vsemi nami in ste stebri vsake taborniške akcije!

In sedaj vam, udeleženci, taborniki in taborniki, mularija, saj ste razlog, zaradi katerega smo vsi tu! Odprta kot knjiga njihova je pot ... Marsikdo izmed vas se bo po zletu znašel v novi vlogi: gimnazijca ali morda že maturanta, nekateri pa celo študenta. Vznemirljiv čas, ki prinaša včasih nove odločitve, nova življenjska pota. Živi zid iz viharnih zablod ... Kamorkoli vas bodo že po morju peljale želje in Eolova muhasta narava, vedite, da ste bili in ste del nečesa posebnega - največjega mladinskega gibanja na svetu! In to ni kar tako. Čas, ki ste ga do sedaj preživeli med taborniki, vam je podaril nekaj odličnih popotnic za življenje, čeravno se jih še ne zavedate povsem jasno. V kakšni kritični situaciji (recimo, da bo umiral sosedov hrček) boste ohranili mirno kri in hote ali nehote prevzeli vodstvo, morda celo »rešili dan« (mu izrgali rozino iz goltanca). Gozd in narava za vas nista več tujca - sta prijatelja, sta kot prijazna krušna starša, h katerima

Foto: SiNi

se lahko mirne vesti vračate, kadarkoli želite. In tam preživite in podoživite čudovite trenutke svojih življenj. Pa saj boste videli!

Zavedajte se, da ste zakon, da ste mojstri in carji in modeli in modelke! Da ste novo jutro, ste nov dan (ali izziv, če hočete) za prihodnost. Tudi od vas je odvisno, kakšen bo »jutri« sveta, katere vrednote boste predali znanjem. Upam, da ... Ne upam, ampak vem, da bodo to tovarstvo, požrtvovalnost, veselje, pripravljenost pomagati sočloveku, nekaj odgovornosti in radost do življenja! Ognja žar pod pepelom še tli, spet se rodi ... Vsakič, ko se spomnim na izbrane trenutke življenja, na najboljše, kar se mi je zgodilo, so to skoraj vedno doživetja pri tabornikih. Teh dvanajst dni vam je dalo toplino v srcu in nasmeh v žarkih, sijočih skozi drevesne veje - bogatejši ste od mnogih, cenite to.

Pravljica za mavrične ljudi, kot spomin, ki počasi blede ... A naš ne bo zbledel tako hitro. Tako močni vtisi in prijetni trenutki, srečni spomini nikoli ne zbledijo. Tako upam, da ste imeli prijetno pot domov, fenomenalen zaključek počitnic in vam seveda vsem želim uspešen začetek novega (šolskega) leta. Pa srečno! In Z D R A V O !

Aljo

P.S.: Naslovno pesem poje Šank Rock, vse pravice so njihove.

P.P.S.: Booooooooooooooooooooo

Vtisi

Blaž Vrhovšek, RZR - udeleženec

Večerni programi so bili fajn in zanimivi. Najbolj mi je bil večer, ko smo imeli koncert.

Obiski

Letošnji zlet je s svojim obiskom počastilo kar nekaj ljudi. V četrtek, 6. avgusta, sta se nam na prvem dnevu odprih vrat pridružili ministrica za obrambo dr. Ljubica Jelušič in varuhinja človekovih pravic dr. Zdenka Čebašek Travnik.

Slednja se nam je pridružila že dopoldan in je pripravila delavnico o človekovih pravicah. Skupaj s predsednikom skavtske fundacije Mirkom Brulcem, podžupanom Mestne občine Murska Sobota Jožetom Casarjem, županom Dobrovnika Marjanom Kardinarjem ter načelnikom Zveze tabornikov Slovenije Andrejem Lozarjem sta si popoldne ogledali zletni prostor in dogajanje na njem. Vsi omenjeni so se nam pridružili pri večernem programu, kjer smo uvodoma prisluhnili besedam ministrice in starešine ZTS Mitje Lamuta. Ministrica je dejala, da v tabornikih vidi ljudi, ki bodo v prihodnosti imeli pomembno vlogo v slovenski družbi. Po njenem mnenju so vrednote, ki jih ohranjamo in gojimo taborniki (varovanje narave, solidarnost, tovarištvo, spoštovanje, pomoč bližnjim), naše skupne domoljubne vrednote.

S svojim večdnevnim obiskom nas je razveselil tudi Miloš Miovič, najstarejši slovenski tabornik, ki bo prihodnji mesec dopolnil 98 let. Kljub visoki starosti se Miloš še vedno udeležuje taborniških aktivnosti doma in po svetu. Na svetovnem jamboreju v Čilu in Angliji je bil najstarejši udeleženec. Mladi taborniki smo lahko prisluhnili njegovim bogatim in zanimivim taborniškim zgodbam, ki mu jih nikoli ne zmanjka. Pridružil se nam je tudi na nekaterih delavnicah in se tako preizkusil celo v plesu. Živi dokaz, da starost ne pozna meja!

Za še pestrejšo jezikovno dogajanje (ker slovenščina res nima dovolj narečij) na zletu so s svojo udeležbo poskrbeli skavti iz tujine. Pridružili so se nam Romuni, Norvežani in Francozi. Slednji so prišli kar v dveh skupinah, prvi iz Normandije, drugi pa iz okolice Pariza. Vse smo prosili, naj nam na kratko opišejo svoje občutke.

Romuni: »Imamo se super. Spoznali smo veliko več novih prijateljev, kot smo sprva pričakovali. Iz dneva v dan pa nas presenečajo neutrudljivi komarji in muhe.«

Norvežani: »Prvič smo na takšnem taboru, saj nismo taborniki, zato je to za nas nekaj povsem novega. Naučili smo se veliko zanimivih stvari, spoznali smo nove prijatelje, se naučili nekaj slovenskih besed in poskusili slovensko hrano, ki je zelo dobra.«

Francozi iz Normandije: »Slovenija nam je zelo všeč, saj je zelo pisana dežela. Obiskali smo že Bohinj z okolico, Škofja Loko, Ljubljano in Piran. Na zletu je super, doživeli smo marsikaj nepozabnega, zvedeli smo zanimive stvari o Pomurju in spoznali nove prijatelje.«

Francozi iz okolice Pariza: »Letos smo se odločili taboriti v tujini. Na zletu smo spoznali nove prijatelje in izkusili marsikaj novega. Najbolj všeč so nam športne aktivnosti, zelo radi pa tudi pomejmo dolgo v noč.«

Foto: SINI

»Poskus atentata z bomboiz spalne vreče«

Tudi taborniki varujemo človekove pravice

Včeraj se je na zletnem prostoru kar trlo pomembnih ljudi, mi pa smo med ogledom tabornih naselij ujeli varuhinjo človekovih pravic Zdenko Čebašek Travnik, ki je tudi sama že vrsto let predana taborništvu.

Kako vam je taborništvo pomagalo v vašem vsakdanjem življenju in na vaši poklicni poti?

Taborniki na eni strani gojite medsebojno spoštovanje, na drugi pa red, disciplino, vztrajnost in iskanje poti za premagovanje ovir. To so stvari, ki sem se jih nedvomno naučila pri tabornikih in jih uporabljam še sedaj.

Kako lahko taborniki pripomorejo k uresničevanju človekovih pravic?

S svojim vsakodnevnim delovanjem in svojim vedenjem od drugih ljudi. To je najpomembnejše. Z veseljem sem tudi sodelovala na vaši delavnici o človekovih pravicah. Na prvi pogled se zdi to suhoparna tema, ko pa jo prenesemo v vsakodnevno življenje, v enakopravnost, v to, kako se počutijo predstavniki manjšin, kako je tistim, ki so manj sposobni, se začnemo zavdati, kako je pomembno medsebojno spoštovanje in spoštovanje človekovih pravic.

Kakšna pa je sploh povezava med taborništvom in človekovimi pravicami?

Način, kako se taborniki učijo za življenje, je najboljša pot za spoštovanje samega sebe in drugih.

Kakšen pa je pomen taborništva za družbo na splošno?

Taborništvo je ena izmed najboljših poti za vzgojo mladih ljudi. V času, ko večina mladine prisega na tehnizirano okolje in pozablja na stik z naravo, je taborništvo edino, ki jih usmerja v drugo smer - torej nazaj k naravi.

Družabno življenje osebja (in vodnikov) v prostem času

Zbrani drobci zabave, ki se je dogajala takrat, ko uradno nismo imeli dela (ali pa smo si tako vsaj razlagali).

Ekскурzija osebja na »Otok ljubezni«

V prvih nekaj prostih dneh je bila za nas organizirana ekskurzija na »Otok ljubezni«, kjer smo si ogledali mlin, poslušali zgodbo bijrašev in se peljali z brodom. Bilo je prijetno in poučno, za piko na i pa je poskrbel sladoled v poletni vročini in kopanje v hladni vodi.

Hajzl

Letališki hajzl ali zletni časopis. Izhajal je vsak dan, v njem pa so se našle mnoge zabavno-izobraževalne rubrike in rubrike, značilne za rumeni tisk, »konc hudih fotk«, pa tudi tekmovanje za naj tabornico in naj tabornika ni manjkalo. V Hajzlu je vsak našel nekaj zase, zato je bil priljubljen tako pri osebju kot pri udeležencih in vodnikih. S svojo pestro vsebino je Letališki hajzl občasno buril duhove tudi med osebjem, tako kot vsaka prava neodvisna novinarska hiša.

Foto: SNI

Palačinke

Lahko bi rekli, da so socialno življenje osebja na zletu otvorili varnostniki in njihov »Palačinka party«. Vodniki in osebje smo bili vabljeni na palačinke za kontejner Letališkega hajzla. Brez palačinkarske čepice nisi mogel dobiti užitka z marmelado ali nutelo. Žur je trajal, dokler ni zmanjkalo mase za palačinke, varnostniki pa so pokazali, da se obrnejo ne le po zletnem prostoru, ampak tudi v kuhinji.

Vtisi

Polona Može, RKJ - udeleženka

Na progi izzivov je bilo ful dobro, zanimivo in blatno - dobro za kožo. Ful smo uživali, res.

Foto: Domen Ševrtko

Dva vesela piknika

Morda izgleda, kot da se je vse veselje na zletu vrtelo okoli hrane. To seveda ne drži, lahko pa rečem, da so nas animatorji s svojimi roštiljskimi sposobnostmi kar dvakrat spravili v neslutene višave. Čevapčičev, perutničk, zelenjave, sira in pleskavic je bilo obakrat na pretek. Po napornem dnevu smo bili resnično zadovoljni in hvaležni za trud naših zabavljavcev.

Chill-out kotichek

Krog ležalnikov v senci za poležavanje, debate, popoldanski spanec, kavo, čaj, glasbo, splošen užitek in srečo. Kadar je vodnik ali član osebja našel minuto prostega časa, je rad posedel v neposredni bližini Csabalanda. Vsakič, ko je bilo treba vstati, je bilo bolj naporno. V chill-out-u smo večkrat videli tudi Miloša, najstarejšega tabornika, ki nas je v prijetni atmosferi v kotichek vsakokrat zabaval.

Kult osebnosti Csaba Szabo

Dasiravno ni hotel, je starešina zleta povzročil pravo evorijo. Po njem so poimenovali vozilo varnostnikov »Csabamobile«, šotorsko naselje pomurskih tabornikov »Csabaland« in še kaj. V času zleta je postal ime tedna na radiu Val 202, do zadnjega dne pa ni bil nihče povsem prepričan, kako se črkuje njegovo ime in priimek. Csaba je tako poskrbel za velik del prostočasnega dogajanja v taboru.

Pujs

Zadnji večer na zletu se je pekel pujs. Nekaterim udeležencem je na računu ostal denar, zato so si naročili nočno poslastico. Ta se je dolgo v noč vrtela na ognju, ob zvokih kitare so tako mnogi okusili sočno meso. Vrteča se svinja je poskrbela za zanimiv in nevsakdanji zaključek zleta.

Večerni programi

Večerne programe so vodili in za njih pripravljali nadvse raznovrsten program vrli animatorji, ki so se stalno trudili publiko navdušiti oziroma bolj rečeno zabavati in nasmejati s šalami, skeči in podobnimi zadevami. Ali jim je uspelo publiko spraviti na noge in ali so prisotni cepali po tleh od smeha, je težko presoditi in tudi o tem bi se dalo debatirati, zato naj vsak udeleženelec sam pri sebi presodi, ali so jih večerni programi v animatorski izvedbi prepričali. Vsekakor pa je vsem jasno, da so se animatorji zelo trudili in iz sebe iztisnili vse atome moči, da so se udeleženci do zadnjega zabavali.

Foto: SINI

Najveličastnejši je bil zagotovo večer, ko sta na zletni prostor prispeli ministrica in varuhinja človekovih pravic ter ostali pomembni člani ZTS-a in lokalni župani, ki so nam postregli z govori. Hja, to je bil večer pomembnih govorcev, govorov in dobre glasbe. Izjemno bi pohvalila tri glasbene večere, ki so minili samo in izključno v glasbenem duhu. Dvakrat so se lahko udeleženci razvajali na koncertih v izvedbi dveh lokalnih skupin, ki sta postregli z zanimivim glasbenem repertoarjem. Tretji glasbeni večer pa je bil sila zanimiv, saj so animatorji čez dan v glavnem belem šotoru pripravili disko z didžejem, ki je rolal same odlične komade, na katere so se udeleženci dodobra naplesali, naskakali in uspešno izgubili svoje glasove. Tudi tuji taborniški prijatelji so z ostalimi zapeli kakšno slovensko in na obrazih se jim je videlo, da izredno uživajo v slovenski glasbi.

Foto: SINI

Foto: SINI

Večina ostalih večernih programov je minilo v improvizaciji animatorjev, šal, petju taborniških viž. Naj še omenim, da so en večerni program organizirali tudi GG-ji.

Veliko udeležencev, ki jim večerni programi preprosto niso bili po godu, so si ustvarili in naredili program v lastni režiji. Očitno je veliko udeležencev upoštevalo besede enega izmed animatorjev: »Takšen zlet boste imeli, kakršnega si boste sami naredili.« Če si se sprehodil čez taborni prostor, si tako lahko opazil veliko tabornikov, ki so večere uživali v igranju malega posiljevalca, rimšimšima, v petju taborniških pesmi ob ognju, peki odojka, spet tretji pa so lahko klepetali in spoznavali nove ljudi, sede na letališki stezi, seveda.

Neža

Vtisi

Luka Manojlovič - Manojlo, RSM Nova Gorica - vodnik

Zdi se mi pozitivno, da je bil zlet izveden ravno v Pomurju. Program je bil relativno dober, všče mi je tudi, da je bilo malo bolj sproščeno vzdušje. Negativno se mi zdi, da vodstvo ni bilo dobro usklajeno, dokaj slabo se je komuniciralo z delavničarji, vodji naselij in vodniki - ni se dobro vedelo, kdo je šef. Škoda se mi tudi zdi, da hrana ni bila porabljena bolj ekonomsko - s kuhanjem smo izgubljali na času, pa tudi zelo zdrava ni bila. Bilo bi super, če bi bil en obrok na dan kuhan za vse - kot je bil na dan prihoda s hajkov kuhan bograč. Tako bi porabili manj, pa tudi manj bi se vrglo stran. Cena zleta je bila definitivno previsoka. Vodniki smo si morali izboriti čas za druženje z ostalimi vodniki in osebjem. Sem pa se imel ful fajn, saj sem ponovno srečal ljudi, ki jih nisem že zelo dolgo, in upam, da se vidimo na naslednji podobni akciji. Hvala vsem za dobro vzdušje!

Foto: Domen Severko

Carji zleta

Taborniki (po lastni izbiri, včasih pa tudi povsem nenamenoma), odgovorni za lepe spomine

Veliko je tabornikov, ki so tako ali drugače poskrbeli, da je bil letošnji zlet to, kar je bil. To so le nekateri izmed njih.

Zgodba zleta se začne in konča pri vodnikih in njihovih varovancih - udeležencih. Brez njih bi nam bilo osebju res dolgčas!

Špela Lipovšek (RPEJ, Zagorje) je s svojo prijavo na tekmovanje za Naj tabornico povzročila pravo medijsko zmedo, saj so uredništvo zletnega časopisa v tem času zasipale enormne količine glasov. Naslov je kljub močni konkurenci osvojila, prav tako pa mnoga taborniška srca.

Foto: SINI

Foto: SINI

Matej Koren (RDGO, Celje) naj bi s svojim gromkim glasom zjutraj zbujal celo naselje, četudi je to včasih od njega zahtevalo nečloveške napore. Poskrbel je tudi, da so vihrave ljubljanske vodnice odhajale pravočasno spat in drugi dan niso bile zaspane.

Matej Kelemen in Mitja Grah (RVV, Murska Sobota) tudi spadata med bolj odmevne udeležence, saj sta s harmoniko in petjem na Prekmurskem talentu požela navdušenje množic, kandidirala sta za Naj tabornika in še v mnogih pogledih branila čast lokalcev.

Foto: SINI

Vtisi

Mateja Jereb, RSK - osebje

Positivno se mi zdi, da se je program, glede na to, koliko je osebja, vseeno dobro izvedel. Animatorji so vsem dvigovali moralo, poskrbeli so, da smo se imeli fino. Tudi varnostniki so nas zelo razveselili s palačinkami. Koncert je bil dobra izbira, saj so se udeleženci imeli zelo fino - kar se jim je tudi videlo. Moti pa me, da je bil za skoraj vsak obrok kruh - lahko bi zamenjali kosilo in večerjo, tako bi bilo kosilo kuhano in za večerjo bi jedli nekaj lažjega. Neumno se mi zdi tudi, da člani osebja nismo imeli izhoda iz tabora takrat, ko smo bili prosti.

Foto: SINI

Foto: SINI

Foto: Sini

Luka Manojlovič (RSM, Nova Gorica), znan po svojih šiviljskih spretnostih, je obleko kreiral tudi slavnemu animatorju Perotu. Da pa ne bomo le materialistični, je treba pohvaliti tudi njegovo igranje klaviatur, ki je izjemno polepšalo več družabnih večerov.

Za mnoge še vidnejšo vlogo pa je na zletu imelo osebje.

Vojko Vičič (RSM, Nova Gorica) in njegova vesela družina, **Nace Kranjc**, **Peter Lahajnar**, **Domen Uršič** (RAJ, Cerčno), **Tomaz Mlinarič** (RVV, Murska Sobota) in **Miha Blatnik** (RBS, Ljubljana), so držali zabavni del zleta v svojih močnih rokah. Večkrat so lastnoročno poskrbeli tudi za hranjenje osebja, ki se je odvijalo pod njihovim nadzorom približno vsakih sedem dni v večernih urah.

Igor Majcen (RSV, Ljubljana) in **Katarina Vincek – Keti** (RLA, Grosuplje) sta vseskozi skrbela za naše zdravstvene težave (da se ne bi ob vsem tem dogajanju počutile zapostavljene). S Ketijino dobro voljo in Igorjevo preobrazbo v škrate je zlet minil brez hujših poškodb.

Tomaz Sinigajda – Sini (RPG, Šoštanj) je spadal med najbolj pridne novinarje, saj je vsak svoj dan altruistično posvetil dokumentiranju dogajanja s svojim fotoaparatom. Zah-

valjujoč njemu se bomo teh lepih mladostnih dni še dolgo spominjali.

Rok Kancilja (RST Domžale) je le eden od programskih vodij, ki so svoje delo odlično opravljali. V športnem sektorju delavnic so bili člani osebja tako srečni, da ga imajo, da so žoge same od sebe skakale po kopnem in vodi.

Za popestritev pa so poskrbeli tudi obiski zleta.

Na prvem dnevu odprtih vrat sta nas med drugimi gosti obiskali tudi ministrica za obrambo **Ljubica Jelušič**, ki nas je na večerni slovesnosti prav lepo nagovorila, in varuhinja človekovih pravic **Zdenka Čebašek Travnik**, ki je velik del dneva preživela na zletnem prostoru, saj je bivša tabornica (Pa kaj bivša, tabornik si vse življenje!), udeležila pa se je tudi delavnice o človekovih pravicah.

Tabornik, za katerega smo gotovo najbolj ponosni, da je preživel nekaj dni z nami, je **Miloš Miovič**. Kot najstarejši tabornik je pripravil govor za zaključni večer, tistim pa, ki nam je urnik dopustil preživeti z njim tudi kakšno minuto več, je zaupal marsikatero modrost. Še več pa smo slišali njegovih šal, ob katerih smo se pošteno nasmejali.

Irena

Vtisi

Jan Orož, RZR Zreče - vodnik

Krasni so se mi zdeli večeri ob glasbi z ostalimi vodniki in osebjem. Vse pohvale glasbenikom - nisem navajen, da bi na taborniških večerih igrala skupaj kitarist in klavirist, kar je zakon. Tudi izbor pesmi je bil dober. Chill-out kotiček se mi zdi super ideja za druženje vodnikov in osebja, kjer se lahko umiriš, spoznaš koga, ki ima podobne težave kot ti - skratka, v prijetni senčki se kar izgubiš. Malo me moti, da smo morali na nekatere delavnice hoditi ven iz tabora - primera sta nogomet in snemanje filma. Posledično smo bili manj z ostalimi udeleženci, vodniki in osebjem. Proga izzivov je bila pa super. Na hajku smo spoznali Pomurje veliko bolj spontano kot na vodenih ogledih. Všeč mi je še, da je bil večer slavnostnih porok tudi v angleščini (glede na to, da smo na zletu imeli tudi tuje), čeprav bi se to lahko prakticiralo že na prejšnjih večerih.

Foto: Domen Seaverko

Delavnice

Foto: SINI

Foto: SINI

Foto: SINI

Foto: SINI

Vtisi

Jure Stušek, RR Ljubljana - udeleženež

Na zletu je fajn, čeprav bi bilo lahko organiziranega več druženja med narodi. Na bivaku je bilo super, saj smo spoznavali neznano Pomurje. Zadnji dan nas je časopis prijetno presenetil, saj ga nihče ni pričakoval. Škoda pa je, da jih ne dobimo vsi naenkrat. Zabavni komentarji so najboljši. Večeri so bili v redu, še posebej koncert in disko - saj za tabor to ni običajno.

Foto: SINI

Foto: SINI

Foto: SINI

Foto: SINI

Vtisi

Peter Kompare, RSM Nova Gorica - udeleženec

Mediji so bili kul za obveščanje, čeprav bi bilo boljše, če bi bili zvočniki razporejeni po celem taboru - tako bi bilo obveščanje še boljše. Če ne bi bilo časopisa, bi nam bilo zjutraj dolgčas. Mali oglasi so bili kul, ker so bili smešni.

Foto: Bormen Severko

Foto utrinki

Foto: SINI

Foto: SINI

Foto: SINI

Vtisi

Igor Majcen, RSV Ljubljana - osebje

Menim, da je celoten zlet pozitivna zadeva; da se je zgodil, da smo tu, da mlajše generacije doživljajo zlet, ki ga pripravlja osebje - sploh tisti, ki smo že bili na kakšnem zletu udeleženci. Moti me, da je bilo največkrat za večerjo svinjsko meso (čeprav zelo rad jem meso, saj sem Volk!), kar je preveč, je pa preveč! Večeri za udeležence, kot tudi za vodstvo, so bile ful dobre zadevščine - animatorji in sodelujoči so res vložili veliko truda. Za chill-out kotiček smo idejo pobrali pri Eurojamu in Jamboreeju, saj je dobro, če obstaja mesto, kjer se vodniki in vodstvo lahko sprostimo, družimo, spimo ali pa le globoko razmišljamo.

Foto: Domen Severko

Članki iz Letališkega Hajzla

Foto: SINI

French scouts about mosquitoes

Have you ever regretted wearing shorts and a T-shirt at 9 pm, when the sun goes down?

Yes, you are not alone. We are all sick of mosquitoes. We want to say »It's enough«. We are tired of wearing pants, putting tons of anti-mosquito spray and still waking up in the morning with at least five new bites on our legs. We are tired of scratching our legs until bleeding, of slapping ourselves because it tickles, of counting the increasing amount of red spots. In our group the highest score is 44 on the right leg. To get rid of them we have tried everything: vinegar, the heat of lighter, plasters ... Despite all that, some are happy about mosquitoes! We are sure that the scout shop makes lots of money selling anti-mosquito spray.

Foto: SINI

Vtisi

Jan Ravnik, RMT Ljubljana - udeleženeec

Hajk je bil res zmaga: kul naloge in pot. Čeprav smo morali veliko prehoditi, smo si znali razporediti čas, tako da smo našli še čas za kopanje v Lendavskih toplicah. Program mi je bil všeč, saj je bilo vse dovolj "na easy" - sam si se odločil, kaj boš počel in česa ne. Glede večernega programa je kul, da je, hkrati je pa tudi kul, da ni obvezen in da se lahko sam odločiš, ali se ga boš udeležil ali se boš družil v vasi z ostalimi, ki prav tako niso šli na program. Menim, da bi PP-ji lahko bili malo dlje pokonci kot GG-ji in da varnostniki zvečer ne bi tako težili, saj nismo bili glasni.

Foto: Domen Saverko

Foto: SINI

Miloš Miovič

Teh nekaj dni sem bili srečen med vami. Srečen, da Vas lahko gledam pri vaših dejavnostih, igrah in zabavah. Če sem srečal kak pogled, sem v njem vsakič našel nasmešek, prijaznost, potrditev, da me sprejemate medse, in prav to je največ vredno. Mladina starim izkazuje neko spoštovanje, s tem pa jih tudi izključuje iz svojih vrst. Srečnejši sem, če me sprejemate.

To medsebojno prijaznost sem opazoval tudi med vami. Na naših taborih in na jamborejih ne vidite grde geste, ne slišite grobe besede, samo prijateljstvo vidite. To je svet za sebe.

V tem taboru, ki je k sreči bil obogaten še s skavti iz drugih dežel, sem našel, v majhem merilu, vzorec tistega boljšega sveta, ki ga hočem ustvariti.

Bilo je tudi razgovorov, pametnih in neresnih in šaljivo pametnih. Tudi za njih sem Vam hvaležen.

Lahko bi rekel, nekoliko pesniško, da sem si pri vas ogrel srce in da me bo ta toplina še dober čas spremljala.

Hvala vam.

Vtisi

Aljaž Vidmar, RaR Ljubljana - udeleženeec

Delavnice so mi bile načeloma všeč, izstopali pa sta obe delavnici preživetja v naravi - pri vojaki in tista z zelišči. Čeprav mislim, da bi delavnici lectarstva in medicinarstva lahko trajali dlje.

Foto: Domen Ševerk

Foto: SINI

Shujševalna kura – BODIŠTRK

Ste se na zletu zredili? Je vaša brhka bedra napadel celulit? So se vaši radiatorčki spremenili v kup sala in svojih stopal sploh ne vidite več? Priporočamo vam prav posebno shujševalno kuro, imenovano Bodištrk.

Ta nadvse učinkovita dieta, ki je dobila tudi certifikat kakovosti Izziv2009, traja 12 dni, začne pa se z očiščevalnim dnevom, ko morate iz sebe izločiti še zadnje maščobe in beljakovine, ki so se nabrale v prehrani mamine kuhinje. Naslednji štirje dnevi so namenjeni dnevom enolične prehrane. Zajtrkujete lahko samo med sedmo in pol osmo uro zjutraj. Privoščite si dve žemljici z namazom. Do devete ure zjutraj lahko pijete tudi kavo. Pri zajtrku je vnos mleka v telo strogo prepovedan. Pravzaprav se morate mleku izogibati cel čas trajanja diete. Naslednji obrok je kosilo. Prav tako kot za zajtrk pojejte dve žemljici, namaz, vegetarijanci naj pojejo kakšen kos salame ali mesni doručak. Do zadnjega dnevnega obroka, torej večerje, opravljajte čim več fizičnih del na soncu ali v savni, saj boste le tako lahko pokurili neskončno število kalorij, ki ste jih z vnosom hrane pridobili čez dan. Za večerjo pa si privoščite le najboljše: krompir, meso in solato. Peti dan trajanja diete lahko končno začnete z obilnejšim prehranjevanjem, vendar še vedno vztrajajte pri dokaj enoličnih sestavinah. Sadje in zelenjavo zaužijte le občasno, kdaj pa tudi kakšno pico. Dvanajsti dan shujševalno kuro prekinite in se vrnite v naročje mamine kuhinje suhi, lepi in izklesani.

Mateja

Foto: SINI

Kako spraviti 36 Francozov v en avto? Precej enostavno.
Comment mettre 36 Français dans une voiture? Assez facilement.
How to squeeze 36 French into a car? Pretty easily.

Nočna straža v Rakičanu

Rakičan, 8. 8. – Tisti bolj zgodnji taboreči so včeraj prvi odkrili nenavadno spremembo v tlorisu tabora. Manjkala je konjušnica, ki je pokrivala tuše, kuhinja RMT-jevcev pa je bila nenavadno močno podaljšana. Priči, ki nočeta biti imenovani, sta povedali, da sta okoli polnoči videli, kako so vodniki premikali konjušnico. Po naših virih gre za vodnike naselja Čaplje. Eden od vodnikov Čapelj, Aljo, je spregovoril za naš časopis: »Šotor je bilo treba premakniti, da se posuši les, ki sestavlja tla tušev. Poleg tega se je zelo lepo tuširati pod zvezdnim nebom. Šotor je premikalo do 28 ljudi, ki so pazili na svojo varnost. Z opremo smo lepo ravnali. Tako smo na primer za zabiranje klinov uporabili gumijasto kladivo. Varnostniki so do nas prihajali z različnimi prevoznimi sredstvi ter v različnih stanjih budnosti.« Aleš Kaučič, varnostnik, ki je odkril premikajoči se šotor, je bil v tem času na obhodu na kolesu. Udeleženci so mu sprva zagotovili, da ima njihovo početje dovoljenje vodstva. Najprej je pomislil, da gre za šalo, nato pa je zadevo vzel resno in zbudil vodjo varnostne službe. Pri storilcih je opazil povečanje krvnega pritiska, do večjih incidentov pa ni prišlo. O kazni za nočne selilce ni želel govoriti, po naših virih pa naj bi zadnji dan taborjenja vsi sodelujoči morali pospravljati tabor. Nočni aktivisti kazni ne pričakujejo z obrazložitvijo, da so heci del tabornišтва in da mislijo šotor premakniti nazaj. Starešina Czaba Szabo upa, da se podobni podvigi ne bodo ponovili, varnostnike pa je tudi zadelil, naj poskrbijo, da se stvari vrnejo v prvotno stanje. Za mnenje o novem videzu tušev smo povprašali tudi taboreče, katerih mnenja so zelo deljena. Medtem ko nekateri pozdravljajo spremembo, so ostali mnenja, da bi tuši zaradi zasebnosti vseeno potrebovali streho.

Za vas so poročali: Jakob, Anže, Ana, Una, Ines, Sergej in Martin

Ljubezen v koruzi - Odlomek

Večer se je prijetno zavlekel v noč, vedno več ljudi se je pridružil zborčku ob kitari, čeprav je bil Viktor še vedno center vse pozornosti. Nihče sploh ni opazil, kako pozno je že, dokler ni pristopila visoka mrka postava: „Ura je enajst. Vsi se ta trenutek spokajte v šotore. Čez pet minut pridem nazaj in da takrat ne vidim nikogar več tukaj!“ „Dej ne tež' stari, ko še rampe ne znaš sam dvigniti,“ je bil pogumen Viktor. Scorpio ga je tako grdo pogledal, da je vsem zledenela kri po žilah. Prijatelj, ki sta stala vsak na svoji strani Viktorja, sta ga prijela pod roko in mu namignila, naj neha, saj z varnostniki ni pametno češenj zobati. Mož postave jih je še enkrat premeril s pogledom, nato pa se je obrnil na petah in odšel proti drugi

Foto: SINI

gruči razgrajaveč. „Bedak,“ se jezil Viktor. „Sedaj pa prav gotovo ne gremo spat! Poznam skriven kotiček, kjer nas ne bo nihče motil. Kdo gre z mano?“ Večina ljudi je zamrmrala nekaj v opravičilo in odšla proti šotorom. Ostali so še Viktor, Gapi s prijateljem, Petra, Maja in še nekaj upornikov. „Ti res misliš ostati?“ je negotovo vprašala Maja Petro. „Seveda, kdor ni z nami, je za nami! Pa ne da se bojiš kršiti pravila? Ne kremži se. Pridi, zabavno bo!“ In Petra je Majo za roko odvela za ostalimi, proti koruznemu polju za vigradi.

Maruša Meden

Vtisi

Kaja Šušmelj, RSM Nova Gorica - udeleženka

Delavnice so kul, skoraj vse tukaj v taboru. Ko imamo pavzo, klepetamo s Cerkljani in se imamo fajn. Čeprav imam tukaj blizu sorodnike, sem na izletih izvedela marsikaj novega, kar je super. Malo me moti le sistem v trgovini, pa tudi hrana bi bila lahko boljša.

Foto: Domen Sevelko

Dejstva o starešini zleta Csabu Szabu

- Csaba ne plača, ko telefonira v govornici. Ko dvigne slušalko, pade denar iz govornice.
- Csabi ni treba pisati knjig; besede se same sestavijo iz spoštovanja do njega.
- Csaba nima tipke »ctrl« na tipkovnici. On je vedno pod kontrolo.
- Evolucija ne obstaja. Obstajajo samo živali, katerim je Csabo pustil živeti.
- Kitajski zid je bil zgrajen z namenom, da obvaruje Kitajsko pred Csabo. Ni mu uspelo.
- Bog reče: »Naj bo svetloba!« Csaba reče: »Reci prosim!«
- Nekateri ljudje nosijo pižame od Supermana. Superman pa nosi pižamo s Csabo.
- Ko Csaba hodi, se ne dviga s tal, ampak zemljo potiska navzdol.
- Csaba lahko edini zaloputne vrtljiva vrata.
- Csaba ne igra Boga. Igranje je za otroke.
- Csaba zna zakuriti ogenj s povečevalnim steklom. Ponoči.
- Csaba lahko potegne vodo na Vigradu.
- Biblija je bila v originalu poimenovana »Csaba Szabo in prijatelji«.
- Csabi ni treba brati knjig. Toliko časa strmi vanje, da mu same dajo informacije, ki si jih želi.
- Csaba je naredil vozniški izpit pri 16. Sekundah.
- Csaba se ne prehranjuje. Hrana se sama razdrobi in prebavi iz spoštovanja do njega.
- Csabo je edina oseba na svetu, ki si lahko naroči veliki Big Mac v burekarnici.

Foto: SINI

Foto: SINI

Foto: SINI

Uredništvo na nočnem šihu

Vtisi

Matej Čibej, ZR Ljubljana - udeleženec

Večeri so bili kul - še posebej prvi večer in koncert, čeprav se je kdaj pa kdaj kaj improviziralo. Všeč sta mi bili delavnici CSI, kjer smo zbirali DNK in se igrali s prstnimi odtisi, pa tudi delavnica o drogah. Ko smo pomagali lokalcem, smo se počutili "bolj kot taborniki". Na bivaku smo se imeli noro - šli smo še v Lendavske toplice. Res je bilo kul, da smo šli vsi v naselju, saj smo se tako lahko bolje povezovali in družili, kot če bi bil vsak vod posebej na hajku.

Foto: M.C.